

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๔๙/๒๕๖๐

ศาลจังหวัดพะเยา

ศาลปกครองเชียงใหม่

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗

คดีนี้โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบล ขอให้ศาลพิพากษาว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท และที่ดินพิพาทอยู่นอกเขตที่ดินสาธารณะ ห้ามจำเลยทั้งสองเข้าเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท และการชี้แนวเขตที่ดินพิพาทของจำเลยทั้งสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำเลยที่ ๑ ให้การว่าที่ดินพิพาทด้านทิศเหนือตอนบนบางส่วนอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่ดินพิพาทด้านทิศใต้เดิมเป็นที่ดินสาธารณะ การรังวัดและออก น.ส.ล. ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ เห็นว่า การที่จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องขอรังวัดสอบเขตเพื่อออก น.ส.ล. ผู้แทนของจำเลยทั้งสองได้นำชี้แนวเขตที่ดินรุกล้ำเข้ามาในที่ดินของโจทก์โดยระบุว่าเป็นที่สาธารณะ โจทก์จึงคัดค้าน อันเป็นการโต้แย้งว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ไม่ใช่ที่สาธารณประโยชน์ จึงเป็นกรณีที่โจทก์กับฝ่ายจำเลยโต้แย้งกันเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งการที่ศาลจะมีคำพิพากษาตามที่โจทก์มีคำขอได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม